

Ο Νο 1 παραμυθάς
στον κόσμο

ΡΟΑΛΤ

Ο Τσάρλι

ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΜΠΛΕΪΚ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: CHARLIE AND THE GREAT GLASS ELEVATOR
Από τις Εκδόσεις George Allen & Unwin, ΗΠΑ 1973
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Τσάρλι και ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Εύη Τσακνιά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κίρα Σίνου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Roald Dahl, 1973

© Εικόνες εξωφύλλου: Quentin Blake, 1995

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Ιούλιος 1988

Τρίτη έκδοση: Ιανουάριος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-000-0
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-0046-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρπύ.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

Ο Τσάρλι ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ

Μετάφραση:
Κίρα Σίνου

Το γνωρίζατε ότι υπάρχει κάτι παραπάνω στον Ρόαλντ Νταλ από καλές ιστορίες; Το γνωρίζατε ότι το 10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα διατίθεται στα φιλανθρωπικά ιδρύματα που φέρουν το όνομά του;*

Ο Ρόαλντ Νταλ είναι διάσημος για τις ιστορίες και τα στιχάκια του, όμως είναι λιγότερο γνωστό το πόσο συχνά έκανε τα αδύνατα δυνατά για να βοηθάει τα παιδιά με σοβαρές ασθένειες. Σήμερα, το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ συνεχίζει το εξαιρετικό έργο του συγγραφέα βοηθώντας χιλιάδες παιδιά που αντιμετωπίζουν αιματικά ή νευρολογικά προβλήματα – θέματα που πάντα ήταν σημαντικά για τον Ρόαλντ Νταλ. Επίσης, προσφέρει ουσιαστική υποστήριξη όπως νοσηλευτικό προσωπικό και ιατρικό εξοπλισμό, αλλά και την απαραίτητη ψυχαγωγία σε παιδιά από ολόκληρη την Αγγλία, ενώ στηρίζει τα παιδιά όλου του κόσμου προωθώντας την έρευνα.

Θέλεις να κάνεις κι εσύ κάτι θαυματουργό για να βοηθήσεις; Μάθε πώς στο www.roalddahlcharity.org

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ, που εδρεύει στο Γκρέιτ Μίστεντεν λίγο έξω από το Λονδίνο, βρίσκεται στο χωριό του Μπάκιγγχαμσιρ όπου ζούσε και έγραφε ο Ρόαλντ Νταλ. Στην καρδιά του Μουσείου, σκοπός του οποίου είναι να εμπνεύσει την αγάπη για την ανάγνωση και τη γραφή, εκτίθεται το μοναδικό αρχείο του από επιστολές και χειρόγραφα. Εκτός από δύο χώρους όπου οι επισκέπτες μπορούν να διασκεδάσουν μαθαίνοντας για τη ζωή και το έργο του συγγραφέα, το Μουσείο στεγάζει επίσης ένα διαδραστικό Κέντρο Ιστορίας, το οποίο πλέον φιλοξενεί την περίφημη συγγραφική καλύβα του Νταλ. Πρόκειται για ένα μέρος όπου δάσκαλοι, μαθητές και οικογένειες μπορούν να εξερευνήσουν το συναρπαστικό κόσμο της δημιουργικότητας, της ανάγνωσης και της γραφής.

www.roalddahlmuseum.org

Το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ (RDMCC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1137409.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ (RDMSC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1085853.

Το νεοϊδρυθέν Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) υποστηρίζει το έργο των RDMCC και RDMSC.

* Τα δικαιώματα αυτά είναι καθαρά.

Περιεχόμενα

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει	9
Το Διαστημικό Ξενοδοχείο «ΗΠΑ»	24
Η σύνδεση	33
Ο πρόεδρος	42
Οι άνθρωποι από τον Άρη	54
Πρόσκληση στον Λευκό Οίκο	65
Κάτι το πολύ σιχαμένο μέσα στην καμπίνα.	70
Οι Κιντ από τον Ανού.	75
Μια χαψιά	85
Το μεταφορικό διαστημόπλοιο κινδυνεύει. Επίθεση Αριθ. 1	94
Μάχη με τους Κιντ	101
Πίσω στο εργοστάσιο	115
Το Βόνκα-Βάιτ	121
Η συνταγή του Βόνκα-Βάιτ.	132
Τζορτζίνα, αντίο	137
Το Βάιτα-Βονκ και η χώρα του Πλην.	156
Απόδραση από τη χώρα του Πλην	166
Ο πιο γέρικος άνθρωπος στον κόσμο.	173
Τα μωρά μεγαλώνουν.	188
Πώς να βγάλεις κάποιον από το κρεβάτι του.	193

Λογοτεχνική απόδοση των ποιημάτων:
Ρένα Καρθαίου – Χρυσούλα Σκανδάμη

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει

Η τελευταία φορά που είδαμε τον Τσάρλι ήταν όταν ταξίδευε με τον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα ψηλά πάνω από την πόλη. Ο κύριος Βόνκα μόλις του είχε πει πως ολόκληρο το τεράστιο, θαυμαστό εργοστάσιο της Σοκολάτας ήταν δικό του κι ο μικρός μας φίλος ερχόταν τώρα μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του για να το παραλάβει. Μέσα στον ανελκυστήρα βρίσκονταν (το λέω μονάχα για να σου το θυμίσω):

Ο Τσάρλι Μπάκετ, ο ήρωάς μας.

Ο κύριος Βίλι Βόνκα, ο απίθανος παρασκευαστής σοκολάτας.

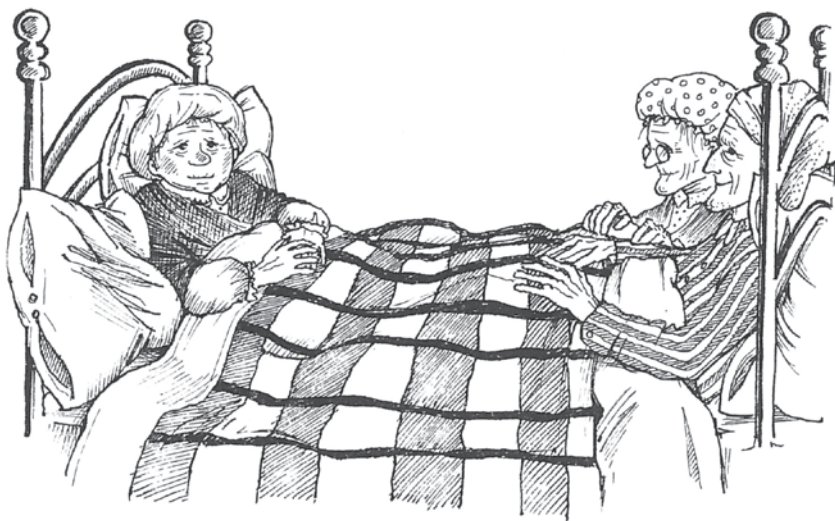
Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ο πατέρας και η μητέρα του Τσάρλι.

Ο παππούς Τζο και η γιαγιά Ζοζεφίνα, πατέρας και μητέρα του κυρίου Μπάκετ.

Ο παππούς Τζορτζ και η γιαγιά Τζορτζίνα, πατέρας και μητέρα της κυρίας Μπάκετ.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα, η γιαγιά Τζορτζίνα κι ο παππούς Τζορτζ ήταν ακόμα ξαπλωμένοι στο κρεβάτι τους, που οι άλλοι το είχαν μπάσει στον ανελκυστήρα σπρώχνοντας τη στιγμή ακριβώς που πήγαινε να ξεκινήσει. Όπως θα θυμάσαι, ο παππούς Τζο είχε σηκωθεί από το κρεβάτι του για να κάνει μαζί με τον Τσάρλι τον γύρο στο εργοστάσιο της Σοκολάτας.

Βρίσκονταν κιόλας σε ύψος τριακοσίων τριάντα τριών μέτρων και ταξίδευαν πολύ όμορφα. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος. Όλοι ήταν συνεπαρμένοι με τη σκέψη πως θα πήγαιναν να μείνουν στο περίφημο εργοστάσιο Σοκολάτας. Ο παππούς Τζο τραγουδούσε. Ο Τσάρλι χοροπηδούσε. Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ύστερα από χρόνια, χαμογελούσαν και πάλι, ενώ οι τρεις γέροι στο κρεβάτι γελούσαν πλατιά ο ένας στον άλλον, δείχνοντας τα ξεδοντιασμένα ρόδινα ούλα τους.

«Και τι στο καλό είναι αυτό που κρατάει ξεκάρφωτο στον αέρα τούτο το παλαβό κατασκεύασμα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Αυτό δεν είναι πια μια απλή καμπίνα όπως εκείνες που ανεβαίνουν και κατεβαίνουν μόνο μέσα στα κτίρια. Τώρα που μας ανέβασε ψηλά στον ουρανό έγινε ένας ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ. Είναι ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ».

«Και τι είναι αυτό που τον κρατάει ψηλά στον αέρα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Οι γάντζοι τ' ουρανού», της εξήγησε ο κύριος Βόνκα.

«Με αφήνετε άναυδη», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Αγαπητή μου κυρία», είπε ο κύριος Βόνκα, «είστε πρωτάρα ακόμα. Πρώτη φορά βρίσκεστε σε αυτό το

περιβάλλον. Όταν θα έχετε κάνει παρέα μαζί μας για περισσότερο καιρό δε θα σας καταπλήσσει πια τίποτα».

«Θέλω να ρωτήσω κάτι γι' αυτούς τους γάντζους του ουρανού», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Φαντάζομαι πως η μια τους άκρη είναι περασμένη από αυτό το κατασκευάσμα με το οποίο ταξιδεύουμε. Έχω δίκιο;»

«Έχετε δίκιο», αποκρίθηκε ο κύριος Βόνκα.

«Και πού είναι γαντζωμένη η άλλη άκρη τους;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Μέρα με τη μέρα», είπε ο κύριος Βόνκα, «γίνομαι όλο και πιο κουφός. Θυμίστε μου, παρακαλώ, να τηλεφωνήσω στον ωτορινολαρυγγολόγο μου μόλις γυρίσουμε».

«Τσάρλι», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα, «σαν να μου φαίνεται πως δεν πρέπει να έχω και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη σ' αυτό τον κύριο».

«Το ίδιο λέω και γω», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Μας τα μασάει».

Ο Τσάρλι έσκυψε πάνω απ' το κρεβάτι και ψιθύρισε κάτι στις δυο γερόντισσες:

«Σας παρακαλώ, μη μου τα χαλάτε. Ο κύριος Βόνκα είναι σπουδαίος άνθρωπος. Είναι φίλος μου. Τον αγαπώ».

«Ο Τσάρλι έχει δίκιο», ψιθύρισε κι ο παππούς Τζο πλησιάζοντας. «Σώπα τώρα, Τζόζι, και προσπάθησε να μην κάνεις φασαρίες».

«Πρέπει να βιαστούμε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Έχουμε τόσο πολύ καιρό και τόσο λίγα να κάνουμε! Όχι! Σταθείτε. Διαγράψτε το αυτό! Αναποδογυρίστε τη φράση! Ευχαριστώ! Και τώρα πάμε πίσω στο εργοστάσιο!» φώναξε, χτύπησε τα χέρια του και πήδηξε και με τα δυο του πόδια ένα μέτρο ψηλά στον αέρα. «Πάμε πίσω στο

εργαστάσιο! Προτού κατεβούμε όμως, πρέπει να ανεβούμε. Πρέπει να ανεβούμε ψηλά, όλο και πιο ψηλά!»

«Δεν σας το είπα;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Ο άνθρωπος τρελάθηκε».

«Βούλωσέ το, Τζόζι», είπε ο παππούς Τζο. «Ο κύριος Βόνκα ξέρει πολύ καλά τι κάνει».

«Τούτος εδώ είναι τρελός για δέσιμο. Του έστριψε για τα καλά», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Πρέπει να πάμε πιο ψηλά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να πάμε φοβερά ψηλά! Κρατήστε τα στομάχια σας!» και πάτησε ένα καφέ κουμπί.

Ο Ανελκυστήρας τραντάχτηκε και, βγάζοντας ένα τρομερό βουητό, τινάχτηκε κατακόρυφα προς τα πάνω, λες και ήταν πύραυλος. Όλοι τους πιάστηκαν ο ένας από τον άλλον και, καθώς το μεγάλο μηχάνημα ανέπτυσσε όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα, ο βόμβος και το σβουριχτό του αέρα απ' έξω γινόταν όλο και πιο δυνατό, όλο και πιο διαπεραστικό, μέχρι που μεταβλήθηκε σε ένα τσιριχτό στρίγκλισμα και ήσουν αναγκασμένος να ξεφωνίζεις αν ήθελες να ακούσεις τον εαυτό σου να μιλάει.

«Σταματήστε!» τσίριξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Τζο, σε παρακαλώ, κάν' τον να σταματήσει! Θέλω να κατεβώ!»

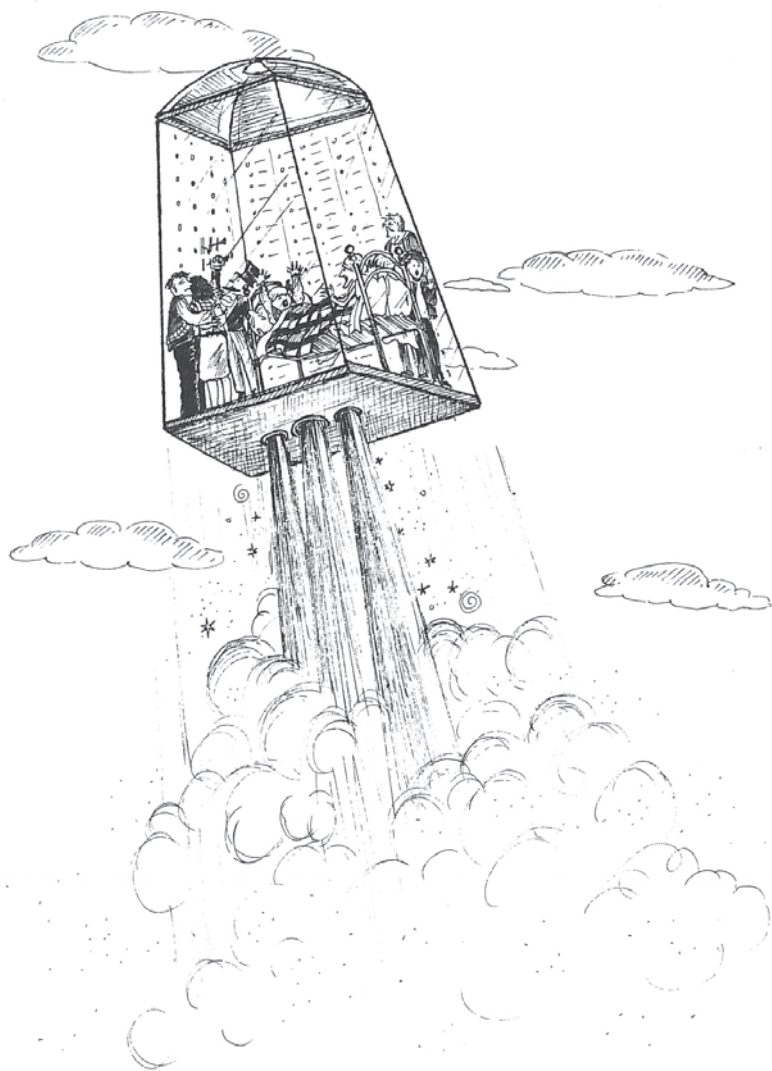
«Θεέ μου, σώσε μας!» τσίριξε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Κατεβείτε!» τσίριξε ο παππούς Τζορτζ.

«Όχι! Όχι!» τσίριξε κι ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να ανεβούμε!»

«Μα γιατί;» φώναξαν τότε όλοι μαζί. «Γιατί να ανεβούμε κι όχι να κατεβούμε;»

«Γιατί όσο ψηλότερα θα βρισκόμαστε την ώρα που θα αρχίσουμε να κατεβαίνουμε, τόσο γρηγορότερα θα

τρέχουμε την ώρα που θα συγκρουστούμε»», εξήγησε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να τρέχουμε με φανταστική ταχύτητα όταν θα χτυπήσουμε».

«Όταν χτυπήσουμε ποιο πράμα;» φώναξαν όλοι μαζί.

«Το εργοστάσιο», απάντησε ο κύριος Βόνκα.

«Σας έστριψε οπωσδήποτε», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Θα γίνουμε λιώμα όλοι μας!»

«Θα γίνουμε ομελέτα!» είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Είμαστε αναγκασμένοι να το διακινδυνεύσουμε», είπε ο κύριος Βόνκα.

«Αστειεύεστε;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Πείτε μας πως αστειεύεστε».

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δεν αστειεύομαι ποτέ μου».

«Θεούλη μου!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Θα διαλυθούμε, όλοι μας».

«Υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα», είπε ο κύριος Βόνκα.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε μια στριγκλιά κι εξαφανίστηκε κάτω από την κουβέρτα. Η γιαγιά Τζορτζίνα αρπάχτηκε τόσο δυνατά από τον παππού Τζορτζ, που εκείνος άλλαξε σχήμα. Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ στέκονταν σφιχταγκαλιασμένοι και δεν μπορούσαν να αρθρώσουν ούτε λέξη από τον τρόπο τους. Μονάχα ο Τσάρλι κι ο παππούς Τζο έμειναν αρκετά ψύχραιμοι. Ήξεραν τον κύριο Βόνκα καλά πια και είχαν συνηθίσει στις εκπλήξεις. Αλλά καθώς ο Μεγάλος Ανεγκυστήρας συνέχιζε να ανεβαίνει σαν αστραπή και να απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από τη Γη, ακόμα κι ο Τσάρλι άρχισε να φοβάται λιγάκι.

«Κύριε Βόνκα», ούρλιαξε για να σκεπάσει τον θόρυβο, «εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω είναι το γιατί πρέπει να κατεβούμε με τόσο μεγάλη ταχύτητα;»

«Αγαπητό μου παιδί», εξήγησε ο κύριος Βόνκα, «αν δεν κατεβούμε με αυτή την τρομερή ταχύτητα, δε θα μπορέσουμε να ανοίξουμε δρόμο μέσα από τη στέγη του εργοστασίου. Δεν είναι καθόλου εύκολο να τρυπήσεις μια στέγη γερή σαν κι αυτή».

«Μα η στέγη έχει κιόλας μια τρύπα», είπε ο Τσάρλι. «Την ανοίξαμε βγαίνοντας».

«Τότε θα ανοίξουμε και μια δεύτερη», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δυο τρύπες είναι καλύτερα από μία. Αυτό θα σου το πει το κάθε ποντίκι».

Όλο και πιο ψηλά ανέβαινε ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας και σε λίγο μπορούσαν να δουν τις ηπείρους και τους ωκεανούς της Γης να είναι απλωμένοι κάτω τους, λες κι ήταν χάρτης. Η θέα ήταν πολύ όμορφη αλλά, όταν στέκεσαι σε ένα πάτωμα από γυαλί και κοιτάς κάτω, σου έρχεται ζαλάδα. Ακόμα κι ο Τσάρλι άρχισε τώρα να φοβάται. Κρατούσε σφιχτά το χέρι του παππού Τζο και τον κοίταζε στο πρόσωπο με αγωνία:

«Τρέμω παππού», είπε.

Ο παππούς Τζο αγκάλιασε με το ένα του χέρι τον Τσάρλι από τους ώμους και τον τράβηξε κοντά του:

«Το ίδιο και γω, Τσάρλι», είπε.

«Κύριε Βόνκα», φώναξε ο Τσάρλι. «Δε νομίζετε πως ανεβήκαμε αρκετά ψηλά;»

«Κοντεύουμε», απάντησε ο κύριος Βόνκα, «αλλά δε φτάσαμε ακόμα. Και τώρα, σας παρακαλώ, μη μου μιλάτε. Μη με ενοχλείτε. Σε αυτό το στάδιο που βρισκόμαστε,

είμαι αναγκασμένος να παρακολουθώ την κατάσταση με μεγάλη προσοχή. Πρέπει να υπολογίσω τον χρόνο σε κλάσματα δευτερολέπτου. Μάλιστα, παιδί μου! Βλέπεις εκείνο το πράσινο κουμπί; Είμαι υποχρεωμένος να το πατήσω ακριβώς τη στιγμή που πρέπει. Αν το πατήσω με μισό δευτερόλεπτο καθυστέρηση, θα βρεθούμε πολύ ψηλά!»

«Και τι θα γίνει αν βρεθούμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο παππούς Τζο.

«Σας παρακαλώ, πάψτε να μου μιλάτε κι αφήστε με να συγκεντρωθώ», είπε ο κύριος Βόνκα.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε το κεφάλι της κάτω από το σεντόνι και κοίταξε από το κρεβάτι της. Είδε μέσα από το γυάλινο πάτωμα ολόκληρη τη Βορειοαμερικάνικη ήπειρο να βρίσκεται διακόσια μίλια από κάτω τους καθόλου μεγαλύτερη από μια πλάκα σοκολάτας:

«Κάποιος πρέπει να σταματήσει αυτό τον μανιακό!» έσκουξε, ενώ το ζαρωμένο, γέρικο χέρι της τινάχτηκε σαν αστραπή, άδραξε τον κύριο Βόνκα από την ουρά του φράκου του και τον τράβηξε απότομα προς τα πίσω, ρίχνοντάς τον πάνω στο κρεβάτι.

«Αφήστε με!» τσίριξε ο κύριος Βόνκα, καθώς πάλευε να της ξεφύγει. «Αφήστε με ήσυχο! Πρέπει να κάνω μερικά πράγματα! Μην ενοχλείτε τον οδηγό!»

«Θεοπάλαβε!» ούρλιαξε η γιαγιά Ζοζεφίνα ταρακωνώντας τον κύριο Βόνκα, έτσι που δεν μπορούσες να διακρίνεις πια καθαρά το κεφάλι του. «Θα μας πας σπίτι τούτη δω τη στιγμή!»

«Αφήστε με!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να πα-

τήσω εκείνο κει το κουμπί γιατί αλλιώςτικά θα πάμε πολύ ψηλά! Αφήστε με!» Αλλά η γιαγιά Ζοζεφίνα τον κρατούσε γερά. «Τσάρλι!» έκραξε ο κύριος Βόνκα. «Πάτησε το κουμπί! Το πράσινο! Κάνε γρήγορα! Γρήγορα!»

Ο Τσάρλι έδωσε έναν πήδο και βρέθηκε στην άλλη άκρη του Ανελκυστήρα. Κοπάνησε με το δάχτυλό του το πράσινο κουμπί. Καθώς το έκανε, όμως, ο Ανελκυστήρας έβγαλε ένα δυνατό γρύλισμα, έγειρε στο ένα του πλευρό και σταμάτησε απότομα να βουίζει. Ακολούθησε μια τρομακτική σιωπή.

«Είναι πολύ αργά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Την πατήσαμε, Θεέ μου».

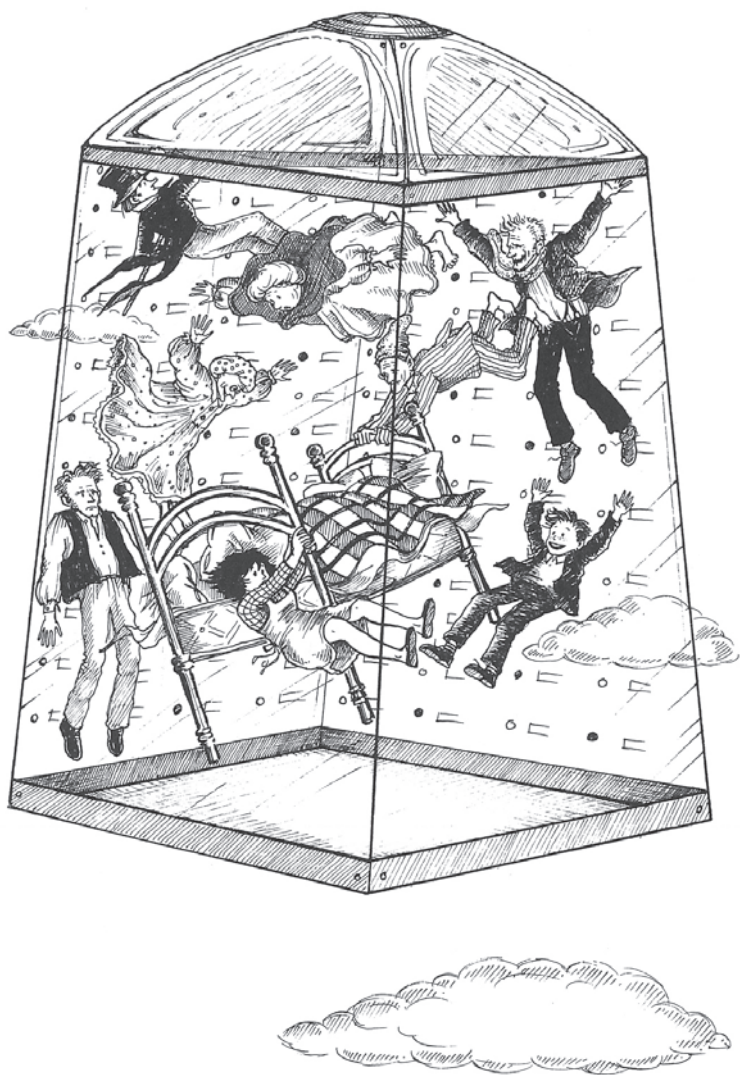
Και την ώρα που μιλούσε, το κρεβάτι με τους τρεις γέρους και τον κύριο Βόνκα, πεσμένο από πάνω τους, απογειώθηκε μαλακά από το πάτωμα και στάθηκε μετέωρο στον αέρα. Ο Τσάρλι με τον παππού Τζο κι ο κύριος με την κυρία Μπάκετ υψώθηκαν πετώντας αργά προς τα πάνω, έτσι που πριν προλάβεις να πεις κύμινο, ολόκληρη η παρέα μαζί με το κρεβάτι βρέθηκε να αιωρείται στον αέρα μέσα στον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα, λες κι ήταν μπαλόνια.

«Είδατε τι κάνατε;» είπε ο κύριος Βόνκα πεταρίζοντας ολόγυρα.

«Τι έγινε;» φώναξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. Είχε πεταχτεί έξω από το κρεβάτι και τώρα βρισκόταν, ντυμένη με το νυχτικό της, κάτω ακριβώς από το ταβάνι.

«Μήπως πήγαμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο Τσάρλι.

«Αν πήγαμε πολύ ψηλά;» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Και βέβαια πήγαμε πολύ ψηλά! Ξέρετε πού είμαστε, φίλοι μου; Μπήκαμε σε τροχιά!»

Όλοι τους τον κοίταξαν με μάτια γουρλωμένα, σαστισμένοι και απορημένοι. Είχαν ταραχτεί τόσο που δεν μπορούσαν να μιλήσουν.

«Τώρα κάνουμε τον γύρο της Γης τρέχοντας με δεκαεπτά χιλιάδες μίλια την ώρα», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τι εντύπωση σας κάνει αυτό;»

«Πνίγομαι!» φώναξε λαχανιασμένη η γιαγιά Τζορτζίνα. «Δεν μπορώ να πάρω αναπνοή».

«Και φυσικά δεν μπορείτε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Εδώ ψηλά δεν υπάρχει αέρας». Πλησίασε, σαν να κολυμπούσε, ξυστά κάτω από την οροφή, σε ένα κουμπί που έγραφε ΟΞΥΓΟΝΟ. Το πάτησε. «Τώρα θα είστε μια χαρά», της είπε. «Ανασάνετε με την ησυχία σας».

«Τι παράξενο συναίσθημα», είπε ο Τσάρλι κολυμπώντας ολόγυρα. «Νιώθω σαν μπουρμπουλήθρα».

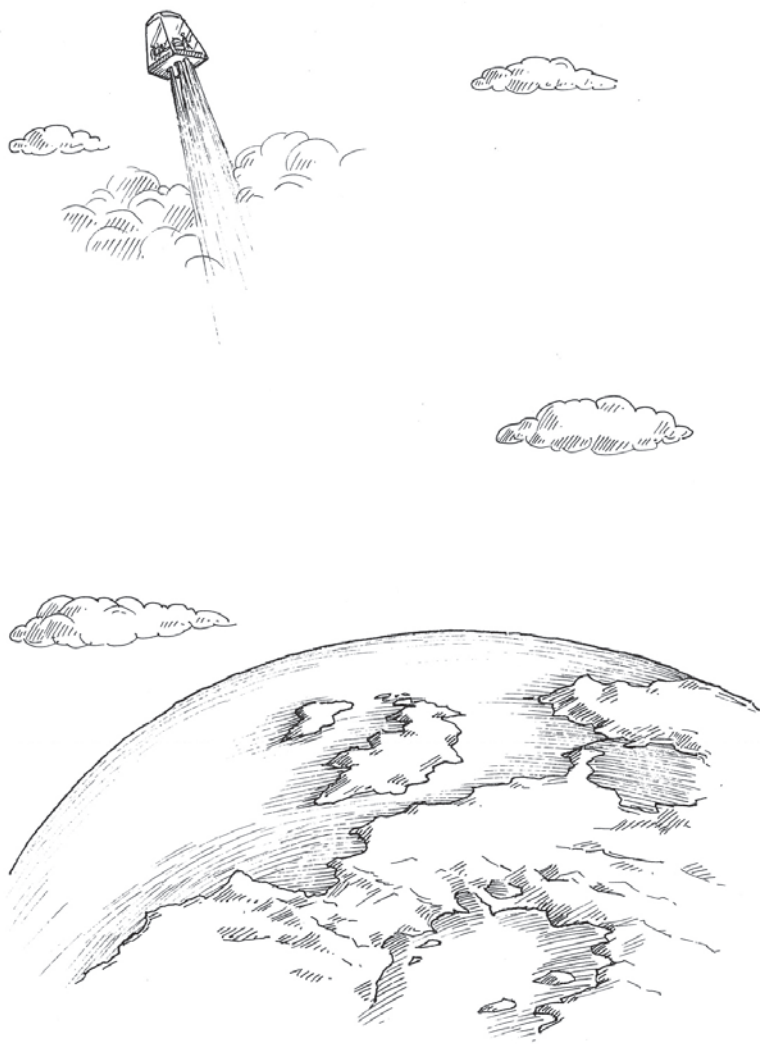
«Θαύμα», είπε ο παππούς Τζο. «Αισθάνομαι σαν να μη ζυγίζω τίποτα».

«Κι έτσι είναι», είπε ο κύριος Βόνκα. «Κανένας μας δε ζυγίζει τίποτα, ούτε ένα γραμμάριο».

«Σαχλαμάρες!» είπε η γιαγιά η Τζορτζίνα. «Ζυγίζω ακριβώς σαράντα επτά κιλά».

«Όχι πια», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τώρα δε ζυγίζετε τίποτε απολύτως».

Οι τρεις γέροντες, ο παππούς Τζορτζ, η γιαγιά Τζορτζίνα κι η γιαγιά Ζοζεφίνα, πάσχιζαν σαν τρελοί να ξαναπέσουν στο κρεβάτι τους, ωστόσο χωρίς να τα καταφέρνουν. Το κρεβάτι πετούσε σε μέτριο ύψος. Φυσικά πετούσαν κι εκείνοι, μα κάθε φορά που έφταναν στο ύψος του κρεβατιού κι επιχειρούσαν να χωθούν μέσα, έβγαιναν πάλι έξω πετώντας στον αέρα. Βλέποντάς

τους, ο Τσάρλι και ο παππούς Τζο είχαν ξεκαρδιστεί στα γέλια.

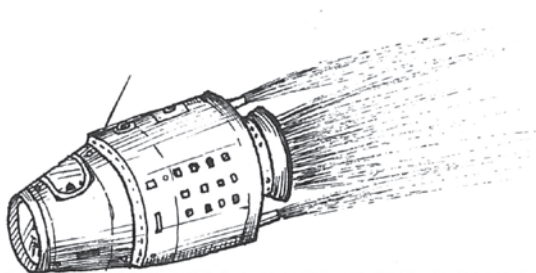
«Ποιο είναι το αστείο;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Επιτέλους σας βγάλαμε από το κρεβάτι», είπε ο παππούς Τζο.

«Βούλωσέ το και βοήθησέ μας να ξαναμπούμε μέσα», αγρίεψε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Ούτε να το σκέφτεστε», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δε θα κατορθώσετε ποτέ να μείνετε στο κρεβάτι σας. Συνεχίστε καλύτερα να πετάτε και χαρείτε το».

«Αυτός ο άνθρωπος είναι μουρλός!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Σας το είπα να τον προσέχετε, αλλιώςτικά θα μας διαλύσει όλους!»

Ο Τσάρλι σε νέες περιπέτειες! Μαζί με τον μεγάλο φίλο του, τον κύριο Βίλι Βόνκα, παίρνουν τους γονείς και τους παππούδες του να ζήσουν όλοι μαζί στο **εργοστάσιο Σοκολάτας**. Από λάθος, όμως, ο **Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας** που θα τους μεταφέρει βρίσκεται σε τροχιά, στο Διάστημα.

Αφού αντιμετωπίσουν χίλια δυο προβλήματα –έλλειψη βαρύτητας, εξωγήινους και άλλα– επιστρέφουν στη Γη για νέο κύκλο περιπετειών. Παρ' όλα αυτά, **δε χάνουν ούτε το κουράγιο ούτε την αξιοπρέπειά τους** ούτε τα τρυφερά αισθήματα μεταξύ τους...

**Διαβάστε και τα άλλα βιβλία
του διάσημου συγγραφέα που κυκλοφορούν
από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.**

www.roalddahl.com

10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα από την πώληση αυτού του βιβλίου διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Βλέπε στο εσωτερικό του βιβλίου για λεπτομέρειες.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 9 ευρώ

ISBN 978-960-702-000-0

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 01249